

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An sufficiat consensus, quando non cognoscitur impedimentum? paragr.
2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

3. Deum autem, qui est omnium corporum Dominus, posse dare Viro potestatem in corpus mulieris, & contra, sine ipsorum consensu, docet Sanchez, *n* cum aliis, rectè ad-
Sanc. di- dens, probabilius esse, illam traditionem
sta disp. tunc non esse Matrimonium: hujus enim ef-
 26 *Lean.* fectia requirit mutuum conjugum consen-
disp. 6. de sum, ut hæcenus dictum est.
mat. q. 3.

Hurt. lo. c. 4. Quod autem requiratur conjugum
contrafill. consensus & non alterius, v. g. parentum ad
Ochag. Matrimonii validitatem, habes læculenter a
Bellar. l. 1. Bellarmino. *b* An verò licitè filius,
l. de ma. c. in vitis parentibus, consensum Matrimonio
 19. & 20. præbeat, diximus nos *e* alibi pluribus. Lege
Li. 5. dec. item Barbofam *d* in Voto decisivo, an valeat
e. 2. §. 3. statutum afficiens prænis filios sine consensu
d Barb. in parentum contrahentes; ubi affirmantes a
Voto decis. lios, alios melius negantes refert.

Érc. 6. Denique, cum certum sit, nullum con-
e Sup. Tr. 3 surgere Matrimonium ex consensu ficto,
de sponsal. quanti posset an sic fictè contrahens obligetur
e. 1. §. 4. verè consentire; sed id colligitur ex dictis
e supra.

§. II.

[*An sufficiat Consensus, quando à contra-*
hente non cognoscitur impedi-
mentum dirimens.

1. **T**ertius, & Berta, dum, sive uterque,
 sive alteruter dubitarent, an inter ipsos
 esset impedimentum consanguinitatis (idem
 die de quocunque impedimento dirimente)
 contraxerunt Matrimonium, sed non multò
 post cognoverunt, nullum fuisse ejus-
 modi impedimentum: fuitne validum Ma-
 trimonium? Quid Secundo, si certò putas-
 sent, adesse impedimentum, quod verè non
 erat?

f Sanc. l. 2. 2. Respondeo ad primum, Matrimonium
mat. disp. esse validum. Ita Sanchez, *f* Castropal. *g*
 33. *g Cast. disp.* Hurtadus, *h* & communiter. Ratio est,
 2. *de spons.* quia sic contraxerunt, quasi sub conditione
 3. *pu. §. n. 9.* de præsentì, si habiles sumus; At jam habiles
h Hur. disp. erant, ergo jam absolurus de facto, atque
 3. *de mat.* adedè efficax fuit consensus.
diffic. 7.

m. 21. 3. Respondeo ad secundum, Matrimo-
i Sanc. cit. nium esse invalidum. Contra hanc respon-
k Cov. sionem habemus Sanchez, *i* Covarr. *k* &
 à *Cast. l. c.* Gutierrez adductos à Castropal. loc. citato.
 nu. 8.

Ratio nostræ responsionis est, quia, qui fir-
 miter credit laborare impedimento dirimen-
 ti, nec absolutè nec sub conditione potest ef-
 ficaciter consentire Matrimonio; Non abso-
 lutè, ut certum est, & ipsi adversarii fateantur;
 quia id, quod ut impossibile apprehenditur,
 non potest quis efficaciter velle. Non sub
 conditione, sic, *si forte possim, si forte sum ha-*
bilis, si forte impedimentum non adsit, nam, si
 quis se sic haberet, jam non firmiter putaret,
 sed subdubitaret, se posse, se habilem esse, se
 impedimentum habere, atque adedè essemus
 in casu præcedentis numeri.

4. Neque obstat primum argumentum,
 quo utitur Sanchez *l*, quod scilicet excom-
 municantur, qui sic contrahunt, unde sup-
 ponuntur, posse habere verum consensum:
 non obstat, inquam, nam excommunicantur,
 non quia validum fecerint Matrimonium,
 sed quia contrahere attentaverint.

5. Neque obstat secundum argumentum,
 quo idem utitur, quia in jure ex Sponsalibus
 nullis ratione impedimenti oritur publica
 honestas, modo adsit consensus, unde suppo-
 nit Textus, posse adesse consensum cum im-
 pedimento dirimenti: non obstat, inquam,
 quia dictum jus disposuit, ut talis consensus
 attentatus pareret publicam dictam honesta-
 tem, quamvis verus non esset.

6. Neque denique tertio obstat paritas ab
 eodem allata de hæretico, qui, quamvis cer-
 tò putet, Baptismum non esse Sacramen-
 tum, tamen validè baptizat; non obstat, in-
 quam, quia in hæretico supponitur, esse
 intentio faciendi, quod facit Ecclesia, quæ
 intentio prævalet. Id, quod non invenitur
 in casu nostro, ut supponimus. Lege Hur-
 tadum. *m*

7. Quid si contraxerunt cum impedi-
 mento v. g. cum consanguinitate, sed deinde
 post dispensationem obtentam v. g. à Con-
 fessario, illi iterum consenserunt, quam ta-
 men dispensationem ipsis Confessarius non
 aperuit, validumne tunc esset Matrimo-
 nium?

Respondeo, adhuc invalidum, *n* saltem non
 ex eo capite; quia, si aliud non addatur,
 consensus hic novus solum fuit ratificatio
 consensus prioris, qui, cum fuerit nullus, con-
 sequenter, & ipsa ratificatio nulla erit. Dixi
 (saltem ex eo capite) nam, an ex illo alio,
 quod esse videtur

quod nondum ipsi dispensationem concessam acceptaverint, colligi potest ex a alibi à me dictis.

2. Sep. li. 5.
de pen. in
Tr. De cas.
17. c. 9. §. 1.
dnu. 18.

§. III.

Circa quod versari debet consensus contrahentium.

1. **C**ontroversum, & sanè dignum, quod explicetur, est, de quanam re debeat, seu circa quod objectum debeat versari consensus, tum ut validum sit, tum ut licitum Matrimonium? In Matrimonio enim tria veluti collecta inveniuntur, Bonum Sacramenti, Bonum prolis, Bonum fidei, hoc est, Matrimonium ex natura sua Primò, affert indissolubilitatem, quia est Sacramentum juxta illud Sancti b. Pauli *Sacramentum hoc magnum est. Ego autem dico in Christo, & Ecclesia*, ut scilicet, sicuti Christus Dominus indissolubilitate est conjunctus cum Ecclesia, ita vir cum uxore modo superius explicato. Secundò, affert intentionem generandi prolem, illamque educandi. Tertio, necessitatem servandi fidem inter ipsos conjuges, atque ad horum aliquod reducuntur alia in Matrimonio inclusa, qualis est cohabitatio conjugum, obligatio reddendi debitum, & similia.

b. S. Paul.

2. Querimus ergo, An si quis Matrimonium contrahat, non intendendo prædicta omnia bona inclusa in Matrimonio, validè, & licitè contrahat? Quid, si intendat alios fines extrinsecos Matrimonio? intendat v. g. divitias ex dote acquirere, honorem ex familia, conjugii voluptatem, & similia.

An validè?

3. Si quis mente intendat, sive explicitè, sive implicitè (quod implicitum hic evenit, quando non intenditur contrarium) se obligare ad illa tria, scilicet ad perpetuitatem, ad prolem, ad servandam fidem, validè Matrimonium contrahit; invalidè verò, si positivè habeat animum non se obligandi

consensu conjux se obliget, ad prolem generandam, fidemque servandam. At verò ipsa exequutio generationis, vel ipsa actualis custodia fidei de essentia non est: possum enim ego, me obligare, v. g. ad servandam castitatem; licet animum habeam ejusmodi obligationem (sanè cum peccato) non observandi. Cum igitur prædictus contrahens, de quo loquimur, intendat sive explicitè sive implicitè, ut dixi, hanc obligationem subire, substantiam Matrimonii ponit, atque adeò contrahit validè; immo id etiam erit, si intendat, se obligare ad status perpetuitatem, quod est Bonum Sacramenti, cætera verò bona, puta Bonum prolis, & Bonum fidei, non excludat. Nam sic, quasi in radice includit cætera dicta Bona.

4. Quod si omnem obligationem, vel etiam solum unam ex prædictis tribus, v. g. perpetuum statum excludat, tunc nullum esse Matrimonium patet ex dictis, quia non habetur sic Matrimonii essentia. *Lege Hurtrad. d & Perez. e*

An licitè?

Vbi, qualis finis debeat intendi à contrahente Matrimonium, ne is peccet.

5. Finis alius est principalis, ad quem scilicet quis principaliter intendens, aliquid agit. Alius secundarius, à quo quis non raro applicatur ad agendum. Celebras v. g. ut Sacrificium Deo offeras? Ecce causam, seu finem principalem. Sed id hodie facis, aliter non facturus, quia eleemosynam invenisti? Ecce finem secundarium, & quem vocamus etiam impulsivum; quo actu applicaris ad celebrandum: nam illum primum vocare solemus motivum.

6. Jam in Matrimonio contrahendo, potest Primò, esse finis tradendi mutuo corpora, quæ, ut modo dicebam, est obligatio, in qua tanquam in radice includitur obligatio prolis generandæ, & obligatio reddendi conjugii debitum, & cætera modo nu. 2. explicata, & in Matrimonio inclusa.

7. Secundò, potest esse finis adhibendi remedium concupiscentiæ, seu evitandi fornicationem, vel habendi conjunctionem mutuam obsequiorum, & similia, quæ in-

Ecc 2

cludun-

d Hur. dis.
7. differ. 9
e Perez de
mat disp.
13. sec. 5.